

PALÁST

„VÁLJÉK HALLÁ!” - BÖJTTÖRTÉNET

A böjtről általában mindenkinek a húsvétot megelőző nagyböjt és a húsevés tilalma jut eszébe. Valamiféle negatív előjellel szerepel a köztudatban, mert valamiről való lemondásra szólít föl. Minden vallásnak fontos, szakrális eleme a böjtölés, s a böjtnek az a formája, amely kizárólag és szigorúan csak a húsevést szabályozza, csupán a középkortól terjedt el. *(folytatás a második oldalon)*

NAGYBÖJTI GONDOLATOK

Február 21-el, népi nevén Húshagyó Keddvel véget ért a farsang, és Hamvazószerdán, február 22-én megkezdődött a negyven napos nagyböjt, a bűnbánat ideje, mellyel a kereszténység legnagyobb ünnepére, Krisztus feltámadására készülünk.

A mai emberek jó része nem tud mit kezdeni a böjt, böjtölés tényével, más része elavult, megszüntetett régi szokásnak tudja, - ezért most, amikor e szent időbe kezdtek Egyházunkban, szükséges néhány szót beszélnünk róla.

A nagyböjt a II. Vatikáni Zsinat előtt (1965 előtt) teljes böjtot jelentett: hamvazószerdától Húsvétig húseledelt, illetve semmi zsírosat nem fogyasztottak. Régi öregjeink húshagyó kedden délután hamuval, homokkal kisikálták az edényeket, nehogy véletlenül is egy csöppnyi zsír maradjon rajtuk. A gazdagabb családoknak voltak „böjti edényeik”, melyekkel csak böjtidőben, olajjal, húsmentes ételeket készítettek. (Moldvai csángó magyarjaink mindezt máig így gyakorolják!)

A II. Vatikáni Zsinat után az Egyház enyhített a böjti fegyelmen, amely ma így alakul: 14-től 60 éves korig kötelező a böjti fegyelmet megtartani a megkeresztelt katolikus kereszténynek. Hamvazószerda és Nagypéntek szigorú böjti nap: teljes hústiltalom mellett csak háromszori étkezés engedélyezett, egyszeri jóllakással. A nagyböjt többi péntekjén hústiltalom van. Sokak összeráncolják homlokukat a böjti fegyelem templomi kihirdetésekor, - túl keménynek, vagy túlzónak tartják. Ha azonban Egyházunk gyermekei közé számítjuk magunkat, akkor el kell fogadnunk azt, amit az Anyaszentegyház második parancsolatba foglal: „A pénteki bűnbánati napokat és a parancsolt böjtöket tartsd meg!” Tehát aki megszegi a böjti fegyelmet, áthágja az egyház parancsát, tehát bünt követ el. Lehet ezt latolgatni, - de ha a régi, 1965 előtti böjti fegyelmet nézzük, akkor azt láthatjuk, hogy nagyban lazult ez a parancsolat, - megtartása igazán csak a jó elhatározás dolga.

Mindezek fényében feltehetjük a kérdést: mégis, **mi szükség van a böjtre?** Többféle választ kaphatunk a kérdésre. Mondhatjuk azt is, hogy Jézus nemcsak a lelkünkre, hanem a testi épségünkre, egészségünkre is odafigyel.

Ma sok szakember javasolja a tévégi, tavaszi salaktalanító, zsírtalanító kúrát, amellyel a téli egyoldalú táplálkozástól ellanyhult, „tavaszi fáradtságot” szenvedő szervezetünket próbálhatjuk fölrázni. Éppen ezért, új jelenség, hogy hívők és nem-hívők egyaránt vállalják a „régii” böjtöt, azaz a negyven napos teljes hús és zsírintességet. Így is tekintethetjük a böjtöt.

De természetesen a böjt lelki oldala az, amit nekünk, keresztényeknek tekintenünk kell. A böjt mindig áldozatot, lemondást jelen. Áldozatot, amit Istenért vállalok. Lemondást, amit azért gyakorlok, hogy megmutassam Istennek: nemcsak kérni tudok tőle, hanem időnként én is nyújtok valamit. Éppen ezért a böjtnek igazi lemondásnak kell lennie. Egy vegetáriánus vagy húsundorban szenvedő ember olyasmivel böjtöljön, ami számára kedves, hisz neki a hústiltalom nyilván nem probléma. Böjtölhetünk édességről, dohányzásról, kávézásról, káros szenvedélyeinkről való lemondással, önmegtartóztatással. Tehát a böjt nem csupán hústiltalmat jelent, hanem valami olyasmiről való lemondást, ami kedves, vagy mihez szinte már bűnös módon ragaszkodom.

Ugyanakkor a böjt a bűnbánat ideje is. Ezért kéri az Egyház, hogy a nagyböjt során, a hangos multságokon, megkésített farsangi bálakon keresztény ember ne vegyen részt. Illetlen dolog azokon a napokon mulatozni, amikor az Egyház Jézus Krisztus értünk vállalt kinszenvedéséről emlékezik meg.

A nagyböjt egyik legfontosabb része a húsvétra való szentgyónásunk elvégzése, mint a bűnbánat legtokéletebb, Jézustól elrendelt szentségi formája. Igyekezzünk a böjt során a szentgyónást elvégezni, különösen, ha már évek, évtizedek kimaradtak gyónás nélkül.

Mindezek fényében bűnbánó, imádságos lelkülettel kezdjük meg az ideii nagyböjtöt. Imádságaink, böjti önmegtagadásunk szolgáljon lelkünk megújulására és arra, hogy ez a negyven nap méltó módon készítsen föl bennünket a Húsvét szép ünnepére!

Czank Gábor plébános

„VÁLJÉK HALLÁ!” - BÖJTTÖRTÉNET

A böjt a kereszténységbe zsidó hatásra került. Az ókori kereszténység a hét két napján, szerdán és pénteken böjttel emlékezett meg Krisztus szenvedéséről, a negyvennapos böjt csak a VII. század környékén vált szokássá, II. Orbán pápa 1091-ben iktatta törvénybe. Szent Benedek szerint azért, hogy a „többi idő hanyagságait helyrehozzuk”.

A nagyböjt szentírási alapja Jézus pusztában eltöltött negyven napja. Amiről Origenész ezt írja a XXIX. homíliájában: „Megölte ugyanis a test igájához tartozó gondolatokat, mégpedig folyamatos böjttel.”

A kereszténységben a böjt a szerzetesség megerősödése által vált az aszkézis jelképévé, bár az eredeti regulák csak a szerzetesi közösségekben élőkre vonatkoznak teljes szigorral. Mára a középkor szigora a nagyböjti péntek hústilalmává szelídült. Sokan úgy gondolják, hogy ezzel ki is merítették a böjtölést. De vannak, akik másról való lemondással helyettesítik a húsevés tilalmát, például: „nem eszem csokit a nagyböjtben”. De mindez céltalan, ha a hús által hagyott hiányt nem tölti be valami, ami miatt mindez történik, ami jobb, mint a testi eledel.

Egy anekdota szerint Poggio püspöke egy alkalommal önmagának adott felmentést a böjt alól, keresztet vetvén a feltálat fogolypecsenyére, s kimondván a „fiat piscis”, azaz „váljék hallá” szavakat.

Az evés minden vágy „ősatya”. Amikor böjtölünk, eldöntjük, hogy önfegyelmet gyakorlunk, és minden más lehetséges kísértést is legyőzünk. Amikor böjtölünk, természetfeletti erőre számíthatunk az Úrtól. A böjt letöri az „én” erejét, hogy a Szentlélek erőteljesebben munkálkodhasson bennünk. A sátán nevet küszködéseinken és gúnyt úz erőfeszítéseinkből, de remeg, ha Isten leggyengébb szentjét is térdelve látja!

A böjttel egybekötött imádság egyik lényeges tényezője a bűnbánat, a meg nem vallott bűnök ugyanis gátolni fogják imáinkat. A történelem legnagyobb forradalma az volna, ha a magukat Krisztuséinak valló keresztények ötven százaléka elkezdené Jézust követni. Saját erőnkől csak megosztott, közészerű, víziók nélküli és erőtlen közösségeket tudunk létrehozni. Elérkezett az idő, hogy meglássuk, mit tud Isten végezni egyházában, és azon keresztül.

Szűcs Tamás

KÖR-KÉRDÉS (REISZ MARIANN)

Nagyböjtben, Krisztus értünk való szenvedéséért és önmagunk „megfegyelmezése” céljából valamilyen lemondást vállalunk. Értelmünkkel könnyen felfogjuk az Egyház világos üzenetét: „Böjtölj és imádkozz, nézz önmagadba!”, de gyakorlatban alig-alig sikerül ebből valamit megvalósítanunk. Mi mégis megkérdeztünk néhány testvérünket, nekik: **Hogyan sikerül a lemondás a böjti negyven napban?**

Mészáros Ildikó

A nagyböjtben a katolikus szokásokat, mint a hús elhagyása és a napi háromszori étkezés egyszeri jóllakással, szentgyónás – betartom. Emellett minden évben kitalálok még valamit, de ezt a helyzet adja.

Farkas Éva

Egész nagyböjtben nem fogyasztok húst és naponta csak háromszor eszem. Péntekenként keresztúti ájtatosságon veszünk részt és az egész család elvégzi a kötelező szentgyónást.

Fábián Gergő

A húsról szoktam lemondani és ilyenkor kevesebb édeséget eszek. Péntekenként számítógépezés helyett elmegyek a templomba keresztútra.

Miklai Zsolt

Balázs családi szokás, hogy szerdán és pénteken nem eszünk húst. Ezt nem csak nagyböjtben, hanem egész évben betartjuk.

KIKELET HAVA

Amit márciusban talál az ember a kertben, az még mind az előző év termése. A rügyek, akár a föld alól, akár a fákon bomlanak, még a tavalyi napfényt, vizet, humuszt őrzik, annak az erejét rejtik a növény a hideg elől a jövőnek.

És hányféle módon takargatják őket! A fenyők szorosan bepólyálva, kemény hártýába bújtatják a rügyeiket, és ápriliséig mozdulni sem engedik, aztán a duzzadó rügy leszakítja a tövértől a takarót, és mint valami mulatságos kis sapkát emeli a magasba.

A hó alól szabadult búzamezők zöldjén kívül még alig van szín a tájban ilyenkor, de a mindennapi kenyér ígérete már benne van a smaragdztöld levélcsozóban! A búza őrti emlékezetében az októberi langyos napsütést, amely életre mozdította a csírárt, és bíborszínű levélkétjét először fordította a nap felé. Aztán másnap már aranyzínű, harmadnap ragyogó zöld lett a határ, és a búza önálló életre kelt, a levél titkos műhelyében fényből és melegből, vízből és földből szerves, élő test növekedett napról napra. A búza érzi, hogy rövidülnek a nappalok, gyengül az éltető napsugár ereje, ezért ősszel nem tör a magasba, csak bokrosodik, elterül a földön, és bízik a jövőben. Aztán ilyenkor, tavasszal, ahogy egyre korábban ébreszti a kikelet, lassan megbátorodik, és elindul felfelé! Hogy a búzafű leve milyen életerőt tartogat magában, a természetgyógyászok tudják meggyőzően elmagyarázni.

Régen egyszerűen úgy gondolták, hogy a gabona a Földanya, Déméter teje, ezzel táplálja gyermekeit, az állatokat és az embert. Amikor a magvetést még az ember maga végezte, a föld szélén levetette a csizmáját, mert a Földanya arcára nem léphet, csak mezítábl! A földbe szántáskor viszszerült a búza szalmája is, az állati trágyával dúsan tápanyaggá, szerves, éltető erővé érve. A vetőmagba belemorzsolták az aratókoszorú megszentelt kalászaiból a szemeket, az ember minden tétében, gondolatában összekötötte az eget a földdel.

-szt-

TÓTH ÁRPÁD: ISTEN OLTÓ-KÉSE

Pénzt, egészséget és sikert
Másoknak, Uram, többet adtál,
Nem kezdek érte mégse pert,
És nem mondom, hogy adósom
maradtál.

Nem én vagyok az első
mostohád;
Bordáim közt próbáid éles kését
Megáldom, s mosolygom
az ostobák
Dühödt jaját és hiú mellverését.

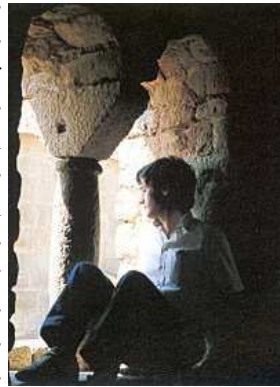
Tudom és érzem, hogy szeretsz:
Próbáid áldott oltó-kése bennem
Téged szolgál, mert míg
szívembe metsz,
Új szépséget teremni sebez
engem.

Összeszorítom ajkam, ha nehéz
A kín, mert tudom,
tied az én harcom,
És győztes távolokba néz
Könnyekkel szépült,
orcád-fényű arcom.

Itt a nagyböjt az elcsendesedés a befele fordulás időszaka!

Még a "legvilágibb" ember is belefárad egy idő után a nyüzsgésbe, a színes karneváli forgatagba. Titkon szeretne talán egy kicsit egyedül lenni. Annak ellenére, hogy "nem jó az embernek egyedül" (Ter 2,18.). Nem jó, mert alapvetően társas lényeknek vagyunk teremtve. Éppen ezért, a tudatosan vállalt magány sem lehet öncélú. Ugyanis sohasem lehet végcél, legfeljebb csak eszköz. Olyan eszköz, melynek segítségével az emberi személyiség "csiszolódik", regenerálódik, tisztul. S ily módon önmaga tökéletesedése által szolgál annak a szűkebb és tágabb közösségnek az épülésére, ahová sorsa rendeltetett. Az efféle magányra - hosszabb vagy rövidebb ideig, de - minden embernek szüksége van (lenne).

Ez az egyedüllét nem azonos az "édes semmittevéssel", a kényelmes kikapcsolódással vagy nyári üdüléssel. Sokkal inkább kemény, akaratot edző, vágyat zabolázó "kúra": a

lemondás időszaka. Az önuralomé a főszerep, mert minél inkább elhatározunk valamit, annál inkább erőfeszítésbe kerül a megtartása. Ezért aztán nem annyira a kényelemszerető test, hanem a lélek őrzi a "pusztába" az embert.

De - jó esetben - mire is használja ezt a "pusztai negyven napot" a hívő ember? Szembenéz önnön fogyatékságaival, gyöngeségeivel. Leteszi a színesen csillogó, külsőségeket jelképező báli ruhát, s magára ölti az önvizsgálat szürkébb - ám annál érdemszerzőbb köntösét. A homlokán porladó hamu figyelmezteti: "Por vagy! Csak a lelked halhatatlan. Ezért csak akkor érezheted magadat otthon a testedben, ha a lelkeddel is jóban vagy: ha rend van benned." Egy időre azonban el kell fordulnunk a zajos világharsogó nyüzsgéstől.

Nézzünk magunkba, majd pedig a Keresztre; rendezzük "sorainkat" és újra találjuk meg a helyünket! A nagyböjti hetek és napok erre kínálnak lehetőséget. Élünk vele!

/Kovács András nyomán- Hudákné V. Gyöngyi/

A szemünk előtt, a templomban nőtt fel a testvérével, Miklóssal együtt. Egyetemet végzett, komoly fiatalember lett belőle. Szinte mindig kerékpárral „hajt” a templom, plébánia, iskolák irányába. Talán nekünk, régi híveknek szokatlan ez a „kép”, de mostanában a vasárnapi mise után hittanos gyerekek gyűrűjében látjuk. Az idei tanévtől hitoktatóként dolgozik Makón.

Első interjúalanyom Cseh Gábor.

- Mesélnél a családotokról? Milyen gyermekkorod volt?

- Mélyen vallásos családban nőttem fel. Vasárnaponként együtt mentünk misére és mindennapos volt otthon az imaélet. Ezek nagy hatással voltak rám és sokat köszönhetek az így szerzett élményeknek, mint ahogy a szentmiséken való ministrálásaim és a cserkészlet is közelebb vitt Istenhez és az Egyházhoz.

A SZIGNUM-ban tanultam, ahol tovább erősödött hitem. Itt édesanyám Csehné Kerekes Zsuzsanna tanítónőként dolgozott. Örök emlék marad számomra, hogy reggelente együtt bicikliztünk az iskolába. Igazi pedagógusi példakép Ő nekem. Tanulmányaimat Szegeden a Gál Ferenc Hittudományi Főiskola hittanár szakán folytattam.

- Milyen érzés hitoktatóként ott dolgozni, ahol felnőttél, templomba jártál?

- Jó. Jó érzés olyan emberek között lenni, akik ismernek. Megerősít látni, hogy egy célért dolgozunk. Jó érzés a városban járni az óvodákat, iskolákat. Ott átadni Isten ismeretét, szeretetét, mint ahogy a plébánián lévő órákon is. Nagyon érdekes számomra, hogy többféle korcsoporttal találkozhatok, amelyek más-más feladatokat igényelnek, de a legkisebbektől, a nagyobb, gimnazistásokig mindegyikükben felfedezhetem a kíváncsiságot, a vágyat, hogy megismerhesék Istent. Örülök, hogy ebben segíthetem Őket.

- Milyennek látod a mai gyerekeket? Mennyiben mások, mint a régiéi?

- A gyerekek, azok gyerekek. Se nem kis ördögök, se nem kis angyalok, de olykor beléjük „bújhat” az egyik vagy a másik. Szerintem így volt ez régen is, ma is. Csak legföljebb az előbbinek ma kicsit több lehetősége van megmutatkozni.

- Hogyan lehet Jézust megszerettetni a mai emberekkel? Milyen legyen egy mai plébániai élet szerinted?

- Annál többet szerintem nem tehetünk, mint hogy igyekszünk megismertetni, megmutatni Őt, akár életünkkel is. Hogy milyen legyen a plébánia? Olyan, ahol az ember jól érzi magát, mert barátokkal, Istennel, azonos értékrendet képviselő emberekkel találkozhat, közösségben lehet velük és Jézussal, mert „Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek a nevemben, ott vagyok közöttük.” (Mt 18,20)

A nagyböjt liturgikus színe a **lila**, amely a XIII. század óta jelképezi a liturgiában a bűnbánatot. Ugyancsak a bűnbánat jeleként marad el a nagyböjt egész folyamán a szentmisékben az alleluja, amely a liturgiában az öröm legközvetlenebb kifejeződése; a templomot ez időszakban nem díszíti virág. Az Egyháznak sajátosan a nagyböjthöz kötődő szertartása a **keresztúti ájtatosság**, amelyen a hívek mintegy végigkísérik Krisztust a keresztalála felé vezető úton. A böjt vallásos gyakorlata a **bűnbánat**, a megtisztulás, az áldozat és a könyörgés fontosságát állítja középpontba, kifejezi az ember Isten iránt tanúsított szeretetét és az érte való áldozatvállalását. Húsvétra készülve az Egyház a böjt mellett az **ima** és az **alamizsnálkodás** (a szegények megsegítése) lelkületét ajánlja híveinek.

• Karácsonyi számunk lapzárta után, még 2011. december 20-án **egyházközségi képviselőtestületünk** ülést

tartott a plébánián. A téli tanácskozáson szó esett a temetővel kapcsolatos teendőkről, árváltozásokról, a plébániai tulajdonban lévő bérleményekről, a 2012. évi szentségfelvételek időpontjairól és a rájuk való jelentkezésről, a Szent Erzsébet-ház jövőjéről. A plébános beszámolt a plébánia tetőszerkezetének felújításáról, és felvetődött az egyházi hozzájárulás („egyházadó”) kérdése is.

• 2011. Karácsonyának másnapján volt templomunkban a már hagyományosnak mondható **Házások miséje**, melyen szép számmal kaptak áldást a megjelent házaspárok.

• 2012. február 17-én a **makói gazdák vendége volt Bőjte Csaba** szerzetes atya. A plébániai, sok embert vonzó rendezvény után - melyen mezőgazdasági kérdésekkel foglalkoztak -, az esti szentmisét együtt celebrálták Czank Gábor plébános atyával.

• A tél második felében néhány segítőkész családos anyuka és apuka Fidelis nővér és Tóth Zsolt vezetésével és szervezésével kitararította és kifestette, berendezte a **Szent Erzsébet-ház** nagy részét. A közreműködő szülők egy zártkörű rendezvényen ünnepelték meg a ház megújulását. Köszönet a segítő munkájukért!

• Templomunkban, a nagyböjt során, a pénteki szentmise előtt fél órával **keresztúti ájtatosságot** végzünk. Erre az alkalomra is várjuk a híveket!

• **Nemzeti ünnepünkön**, március 15-én 9 órakor ünnepi szentmisét mutat be Czank Gábor plébános.

• Felhívjuk a kedves testvérek figyelmét, hogy a **tavaszi óraátállítás** ideje 2012. március 25, ettől az időponttól az esti szertartások kezdési ideje 19 órakor lesz.

• Egyházközségünk **nagyböjti lelkigyakorlata** 2012. március 30 (péntek) - április 1-ig (Virágvasárnap) tart az esti szentmise keretében (19 óra), melyen gyónási lehetőséggel is élhetünk.

• Egyházközségünkben az idén **keresztelés és elsőáldozás** lesz. A bérálás kiszolgáltatása a jövő évben esedékes. A keresztelés időpontja: 2012. április 15. Isteni Irgalmasság vasárnapja. Az elsőáldozás előreláthatólag 2012. május 20-án, Urunk Mennybemenetelének ünnepén lesz.

Felelős kiadó:

Czank Gábor plébános
Szerkesztő: Szűcs Tamás
Tördelés: Hudák Szabolcs
Fejléc: Brzózka Marek

A szerkesztőség címe:

Szent István Király Plébánia
6900 Makó, Szt. István tér 22/a
makobelvegyhaz@gmail.com
Tel.: 06-20-464-2637

Stóladíjak:

Csendes mise: **1.200 Ft**, Orgonás mise: **2.100 Ft**, Orgonás esküvő: **20.000 Ft**, Temetési szertartás búcsúztató nélkül: **15.000 Ft**, Temetési szertartás rövid búcsúztatóval: **17.000 Ft**, Temetési szertartás bővített búcsúztatóval: **19.000 Ft**

Egyházközségi hozzájárulás (egyházadó):

Nyugdíjasoknak: **1.500 Ft / év**, Dolgozóknak: **3.000 Ft / év**

Halottaink (2011. december 24. és 2012. február 29. között):

Vizi István Mihály, Matkócsik Ottóné Fehérvári Julianna, Kiss Józsefné Varga Margit, Purgel Istvánné Mészáros Erzsébet, Varga János Mihály, Jáksó Józsefné Török Jolán, Györgyakab Lászlóné Wébel Eleonóra, Bösze István, Antal Jánosné Katona Mária, Molnár Jenőné Budai Ibolya

Kereszteltek (2012. február 29-ig):

Katona Kamilla, Katona Jázmin

A plébánia gyermek és ifjúsági közösségei:

Az idei évben is nagy hangsúlyt kívánunk fektetni a gyermekekkel és fiatalokkal való foglalkozásra. Plébániánkon számos közösség működik a következő időpontokban:

Szerda 16 órától: Kisiskolások közössége (7-12 évesek) vezetik: Fidelis nővér és Tóth Zsolt

Csütörtök 16:15 órától: Felsősök és gimnazisták közössége (13-17 évesek) : Fidelis nővér és Tóth Zsolt

Csütörtök (igeliturgia után): Fiatal felnőttek közössége (18-28 évesek) Vezetik: Cseh Gábor és Cseh Miklós

Péntek 14 órától: Gyermekmissziós közösség (6-12 évesek) Vezetik: Fidelis nővér

Szombat 10 órától: Ministráns közösség – Vezetik: Fidelis nővér és Orbán Imre

Vasárnap 10 órától: Hittanos Klub – Vezetik: Szűcs Tamás és Cseh Gábor

Sok szeretettel várunk minden kedves érdeklődő új tagot a korosztályának megfelelő közösségbe!

TISZTELT HOZZÁTARTOZÓ (SÍRHELY FELETT RENDELKEZŐ)!

Alább közöljük erre az évre érvényes sírhely és szertartás árainkat.

Urnafüle váltás: **2235 Ft / év**

Sírhely váltás nem út melletti helyen: **1200 Ft / év / 1 sírhely**

Sírhely váltás út melletti helyen: **1500 Ft / év / 1 sírhely**

Kripta váltás: **813 Ft / 1 négyzetméter / év**

Egyszeri rövid harangozás (2 haranggal) temetés elején: **2000 Ft**

Hosszú (10 perces) harangozás (4 haranggal): **4000 Ft**

Hozzájárulás temető fenntartáshoz: **2000 Ft / temetés**

Tisztelettel: TEMETŐGONDNOKSÁG

Pisti sunnyogva közelít az apjához: - Apa, te egyszer azt

mesélted, hogy töriből megbuktál. Igaz ez?

- Igaz, de hogy jutott ez most az eszedbe?

- Tudod, a történelem ismétli önmagát.

A Szent István Ifjúsági

Zenekar kéthetente szolgál a vasárnap délelőtti szentmiséken. A nagyböjti időszakban az énekes/hangszeres szolgálat várható időpontjai:

• Március 4,18;

• Április 1. Virágvasárnap (Passió)

Az iskolában a hittanórán azt a házi feladatot kapják a gyerekek, hogy egy-egy mondatban mondják el, mit hallottak Jézusról. Először Julikát szólítja az oktató:

- Na, mondd el, mit tudsz Jézus Krisztusról.

- Azt, hogy jászolban született.

- Jól van. Hát te, Pistike?

- Azt, hogy kiüzte a pénzváltókat a templomból.

- Helyes. És te, Józsika?

- Azt, hogy van egy nagy terepjárója, de nem tudja vezetni.

- Hát ezt meg hol hallottad?

- Tegnap ültem apukám mellett a kocsiban, és apu így kiáltott egy terepjárós bácsinak: "Jézus Krisztus! Miért nem tanulsz meg autót vezetni?"